

"Švajčiar v byte" od Agáty Kertézsovej zo SxA

Tento projekt bol pre mňa výbornou skúsenosťou. Myslím, že zavážilo aj to, že som si s mojou Švajčiarkou veľmi rozumela. Po rodnej Bratislave som zrazu chodila ako turistka a spolu s ňou som sa na neprebádané miesta pozerala očami cudzinca. A ako som si len za tento týždeň obľúbila slovenskú kuchyňu, ktorú som sa jej snažila predstaviť! Veď, okrem iného, snažila som sa jej ukázať slovanskú pohostinnosť.

Spočiatku sme sa obávali, že máme malý byt. Respektíve - byt je veľký dosť, len nás je v ňom veľa. Ale netreba sa báť prizvať si neznámu do vlastnej izby.

Či sme sa rozprávali po nemecky? Prvotná dohoda znela, že ona na mňa po nemecky, ja na ňu angličtinou. Ale viete si predstaviť, ako to celé dopadlo. Can't you?

Zostaneme v kontakte a už sa teším na hŕbu zážitkov, ktoré na nás čakajú v Zürichu.

Ako bolo? Čo bolo super?

Som si istý, že každý z ôsmich ľudí, u ktorých býval Švajčiar či Švajčiarka, by vám tu vedel presvedčivo, zaujímavo a do detailov popísať plno rôznych príbehov a vtipných situácií, v ktorých sa s nimi ocitli. U nás doma žiaden Švajčiar nebýval. To mi ale nemôže brániť čosi napísať, či nie? Takže takto...

Jedného krásneho dňa sme sa prechádzali spolu s dvomi dievčinami zo Švajčiarska pri Dunaji. Reč prešla od zvykov v škole a doma až ku zvykom týkajúcim sa etikety a správania sa v spoločnosti. Rozprávali sme sa o tom, že v minulosti bolo neslýchané, aby žena odhalila napríklad ruku, ktorú má v rukavici, či členky a podobne. Nuž a niekde medzi rečou sa stratilo slovo v minulosti. Takže keď sme povedali, že v tej dobe by vás mohli nazvať po anglicky „naughty“, teda nezbednými či nemravnými, oni počuli to isté, vzťahujúce sa na prítomnosť. Nuž a my, traja domáci, sme mali všetci dlhé nohavice, zakrývajúce členky, zatiaľ čo Švajčiarkam ich bolo vidno. Tak to okomentovali spôsobom: „Mne sa zdalo, že sa na nás všetci tak zvláštne pozerajú.“ A nasledovala vlna vysvetľovaní, aby si nemysleli, že my tu na Slovensku sme až tak pozadu...

Zhodnotil by som to tak, že sme si minimalne praktizovali naše jazykové zručnosti a spoznali sme časť novej kultúry a nových ľudí.

Čo sme zažili a videli?

Môj „prvý kontakt“ so švajčiarskou delegácou nastal v nedeľu, kedy sme sa stretli, aby sme navštívili múzeum moderného umenia Danubiana, kde som bol aj ja prvýkrát. Čo vám poviem. Musíte tam zájsť a pozrieť si to na vlastné oči. Okrem zaujímavých diel môžem odporučiť syrové Nachos s domácou syrovou omáčkou, ktoré sa dajú objednať v reštaurácii / kaviarni spojenej s múzeom. Pondelok spočíval prevažne v predstavovaní mesta a školy hosťom. Streda znamenala dve akcie - výlet do Trnavy a večernú operu „Eugen Onegin“, na ktorú som bol v konečnom dôsledku natešenejší ako na Švajčiarov (moja prvá opera) a vrelo ju odporúčam každému, komu nevaďí jedno či dve ruské slová... A každému kto vie po slovensky alebo po rusky. Inak budete nútení, ako niektoré zo slovenských študentiek, prekladať text do jazyka, ktorému budú rozumieť aj švajčiarski študenti. Výlet do Trnavy... Všeličo krásne, pekné a historické. Prerazené spomienkou na najpodstatnejšiu časť - jedlú! Obed počas voľného pohybu po Trnave v podzemí naozaj stál za to.

Štvrtok už bol predzvesťou lúčenia, keďže švajčiarski študenti museli prísť do školy s batožinou. Po štyroch hodinách strávených na vyučovaní bol vedúcimi naplánovaný výlet na Železnú studničku a odtiaľ na Kolibu. Vyvezli sme sa tou lanovečkou, ktorú hádam každý z vás pozná, kochali sa okolitou prírodou a po obede sme išli do centra Bratislavy. Pred lúčením a odchodom vlaku sme si s niektorými členmi švajčiarskej návštevy vyrazili kam? Opäť za jedlom. Dve hodiny posedenia sme využili naozaj plnohodnotne, diskutovaním o rôznorodých témach a veľmi zaujímavých medzijazykových jazykolamoch.

Jakub Vanacký zo SxA

Švajčiari 2017 / 2018 od Anny Vaškovej z III.A

Myslím si, že to bol asi najzáživnejší týždeň za veľmi dlhú dobu. Za 6 dní sme toho zažili toľko, čo niekto nezažije ani za celý mesiac. Moja Švajčiarka sa volala Melanie a bola strašne zlatá. Musím povedať, že sme si fakt sadli a keby žila bližšie, tak sme fakt super kamošky.

Páčilo sa mi, že sme sa napríklad v nedeľu stretli aj s ostatnými a išli spolu do Danubiany, teda že sa mohla stretávať so svojimi kamoškami a nebola odsúdená iba na mňa a moju rodinu.

Trošku sa mi nepáčili niektoré organizačné nedostatky ako menenie plánov na poslednú chvíľu alebo nejasné informácie, napríklad sme nevedeli, až do poslednej hodiny, kedy im odchádza vlak. Až na zopár nejasností sa mi celkový program páčil a neviem sa dočkať mája, kedy pôjdeme my do Švajčiarska.